

Posledním územím na Českomoravské vrchovině s výskytem relativně bohaté a pestré mykobioty (společenstva hub) vázané na „mrtvé“ dřevo jedle bělokore (Abies alba) zůstala národní přírodní rezervace Velký Špičák.

Vzácná a ohrožená „chorošovitá“ houba **bondarceвка horská** (*Bondarzewia montana*) parazituje nejprve při bázi živých a silných jedinců jedle bělokore a přežívá mnoho let po pádu stromu.

Z České republiky málo známá **kuřátka červená** (*Ramaria rubella*) lze na Vysočině nalézt pouze na silně zetlelém jedlovém popř. bukovém dřevě v národní přírodní rezervaci Velký Špičák.

Kotrč Němcův (*Sparassis nemecii*) roste vzácně na bázi živých i mrtvých, jedinců jedle bělokore.

Houžovec bobří (*Lentinellus castoreus*) představuje typického průvodce přirozených jedlobučin.

Korálovec jedlový (*Hericium flagellum*) je dobrým indikátorem zachovalých jedlobukových porostů s dostatkem vhodného dřevního substrátu.

Klíčové riziko pro výskyt lignikolních hub v lesních biotopech představuje odstraňování „mrtvého“ dřeva. Jeho ponechávání na místě může zvrátit pouze změna legislativy a osvěta mezi vlastníky pozemků a orgány ochrany přírody.

www.prirodavysocin.cz

V roce 2017 vydala Pobočka České společnosti ornitologické na Vysočině v rámci projektu „Přírodní rozmanitost Vysočiny“ podpořeného grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska.

titulní strana: Lesklokorka ploská (*Ganoderma applanatum*), národní přírodní rezervace Velký Špičák
text a foto: Marek Brom **grafická úprava:** Terezie Kodetová

Houby jedlobučin, bučin a suťových lesů Vysočiny

V průběhu mykologických průzkumů bylo zaznamenáno více jak 700 druhů makromycetů vázaných na jedlobučiny, bučiny a suťové lesy.

Závojenka buková (*Entoloma placidum*) tvoří od července do září plodnice na dřevních zbytcích a větvičkách „ukrytých“ v listovém opadu.

Hlívička stopkatá (*Hohenbuehelia auriscalpium*) roste v letním až podzimním období na bocích až svrchní straně ležících, už „zmechovatělých“ bukových kmenů.

Charakteristickým průvodcem zachovalých bukových porostů s dostatkem dřevního substrátu bývá v podzimním období **rosoloklihatka čirá** (*Neobulgaria pura*).

Velmi vzácný **hnojník trvanlivý** (*Coprinopsis speliophila*) roste od jara do podzimu na silně rozloženém dřevě a trouchu v dutinách při bázi stojících (někdy ještě živých) kmenů.

Šupinovka ježatá (*Pholiota squarrosoides*) je vázána na mrtvé bukové dřevo. Náleží k charakteristickým a nápadným průvodcům přirozených bučin.

Vzácný choroš **outkovečka naoranžovělá** (*Antrodiella mentenschulensis*) vytváří nápadné plodnice na „mrtvém“ dřevě buků.

Smolokorka buková (*Ischnoderma resinosum*) se hojněji vyskytuje v zachovalých listnatých porostech.

Helmovka Oortova (*Mycena arcangeliana*) dává přednost suťovým lesům, kde vyhledává silně zetlelé dřevo javorů popř. buku.

Kržatku šikmou (*Flammulaster limulatus*) lze nalézt na silně rozloženém dřevě ležících bukových kmenů.

Zákonom chráněný **kukmák dřevní** (*Volvariella caesiocincta*) je vzácnou ale nepřehlédnutelnou ozdobou silně rozloženého dřeva listnáčů v letním až podzimním období.

Strmělka opýřená (*Trichocybe puberula*) fruktifikuje (tvoří plodnice) hlavně v pozdně jarním až časně letním období na silně rozloženém bukovém dřevě.